

NOVADNIEKS

SESTDIEN,
1990. gada 19. maijs

PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

Nr. 58 (6062)
Mēneš 1. ksp.

„Līvānu“ pirmais pavasaris

Uz Preiļu — Līvānu ceļa aiz Pēternieku autoservisa puteklainais zemes celiņš nogriežas pa kreisi. Pēc metriem piecsimt tas katru gājēju un braucēju ievēd pagalmā. Ceriņu krūmu un koku ieskauta acis priecē pamatīga no tēstiem akmeņiem vēl laikam «tajos labajos laikos» celta ēka. Šajā pagalmā tagad ir jaunā kolhoza «Līvāni» centrs. Darbnīcas, garāžas, tehnikas uzglabāšanas laukums — viss turpat. Kantoris iekārtojies tajā akmeņu ēkā, par kuru jau minēju. Pirms lielā un samērā iznīcinātā apvienošanas un centralizācijas vietas te bija toreizējās «Dubnas» centrs, kur satecēja nelielā, bet stabilā kolhoza visi celi.

«Dzīvojam kā pupu kūlī,» smejas priekšsēdētājs Jāzeps Brakovskis. «Neviens mūs tagad netranda, neorganizē darbu uzrām un lieki netraucē.» Viņš ir optimists. Un labi vien, ka šādā grūtā un reizēm pat nesaprotamā laikā uz notiekošo var paskatīties ar humoru.

Pirmais pavasaris jaunizveidotajam kolhozam bija ne vien sauss un auksts, bet arī ar daļēju nenoteiktības piedevu. Daudz laika prasīja dokumentācijas un visādu papīru būšanu kārtošana. Vajadzēja arī mantu sadalīt. Kaut pliki un nabagi — ka tikai atsevišķi! Šādu saukli ir vienkārti pateikt, taču realitāte nav tik patīkama un viegla. «Rožupē» palika ienesīgā putnu ferma, palika ciemats ar visām dzīvojamām mājām, palika alus brūzis un siltumnīcas — kopumā pamatfondu vērtība apmēram par trim miljoniem rubļu lielāka. Līvāniešiem nekas prātīgs nepalika. Nav darbnīcu, nav kantora, nav ēdnīcas, nav kluba, nav dzīvojamā māju. Līvānu kombināta kotēdžas vajadzēja nodot ekspluatācijā jau pagājušajā gadā, taču av pabeigta vēl tagad. Sākumā kolhozs iekavējās ar transformatora uzstādīšanu, nu celtnieki nevar ierīkot kanalizāciju. Sākumā solīja nodot aprīli, tad pārcēla uz 1. maiju. Nu jau maijs krietnā pusē, bet gais nav redzams.

Kolhozam «Līvāni» pieder 2700 hektāri aramzemes. Cik

pavisam ir lauksaimniecībā izmantojamo zemju, saimniecībā neviens nezina pateikt. Arī priekšsēdētājs — nē, jo centra mēriņki tādus plānus un skaitļus rādot, ka mute no brīnumiem paliek vaļā. Un vēl — uz simts hektāriem sanāk tikai piecarpus darbaspējīgi cilvēki. Te nu skaidri redzams, kādu jaunumu zemei nodarījusi valdības līdzšinējā politika. Līvānu tuvums un iespējas vieglākā un tīrākā darbā nopelnīt divreiz vairāk darīja savu. Ļoti daudz jauni un speciāli cilvēki dzīvo gan lau-

Lauki šodien

kos, bet darbu sameklējuši pilsētā. Un kolhozu tūriņi paliek arvien tukšāki. Pats bēdīgākais, ka par republikas lauku turpmāko likteni nevienam galva nesāp. Vienīgi tam nabaga zemnieciņam, kas palicis uz vietas un tagad pūlas vēl ko saglabāt.

«Līvāni» nodomājuši specializēties piena un gaļas ražošanā. Lai varētu normāli strādāt, jāsakārto fermas. Gaida daudz remontdarbu. Pie fermām jāceļ dzīvojamās mājas. Bet ar to ir par maz. Priekšsēdētājs prasa, kur esam redzējuši pie fermām kārtīgus laukumus un ceļus? Nu, varbūt pāris saimniecībās rajonā... Bet lielākajā daļā lopi lietūs laikā no ganībām fermās laižas vai peldus, slaucējām gumijas zābakos dubļi smēlas iekšā. Un tāpēc nav ko plāpāt mulķības par visu kolhozu ciematu un centra savienošanu ar asfalta ceļiem. Rajona priekšniecība papīrus un gudrus norādījumus var arī pa grants ceļu vīzināt. Bet pie fermām vajadzīgs asfalts. Tad arī govīs dos plenu kā govīm pienākas, tad arī slaucējās dziedādamas staigās. Lietuvā par to domāja un pareizos secinājumus izdarīja jau pirms divdesmit gadiem. Un tagad tur nav lāraud, ka cilvēki bēg no laukiem.

Steidzīgi jābūve darbnīcas, kantoris. Kalte. Kā to visu iz-

darīt drausmīgajos būvmateriālu deficīta apstākļos, malā stāvētājam vispār grūti saprast. Kad Jāzeps Brakovskis stāsta, viņa teiktajā ir krietna daļa rūgtas ironijas. «Priekšsēdētāja darba pieredze man jau krietnus pāris gadu desmitus. Un šī pieredze visu laiku mācīja, ka taisnā ceļā kolhozam neko nelegūsi un neņemtosī. Ar kādu vajadzēja parunāt, kādam «iesmērēt», šo un to varēja pa pasauli samāgot. Tagad vairs nekā — tukšs. Ja gribi kādu iekārto vai tehniku, dod pretī kļēģelus, dod kokmateriālus. Kur lai nem, ja to visu pašam vajag?»

Saimniecībā vajadzīga kalte. Kur izkert tai tehnisko aprīkojumu? Lielas problēmas ar transportieru lentām... Par šo un daudziem citiem neatliekami risināmiem jautājumiem domājot, priekšsēdētājs nonācis pie secinājuma, ka vajadzīga kāda rentabla un deficīta palīdzības nozare. («Padomju valstī ar lauksaimniecības produkcijas godīgu ražošanu neviens vēl nav bagāts palicis.») «Līvānos» izēju saskatījuši pašī sava kļēģeļu ceļa izveidošanā. Māla karjeros, kur pagaidām vēl saimnieko Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināts, kolhoza ražotnei pietiks gariem gadu desmitiem. Saimniecība cer patī tikt uz zaļa zara, citiem palīdzēt. Ja viss ritēs tā, kā iecerēts, vasaras vidū varēs runāt par idejas īstenojuma sākumu. Taču pagaidām priekšsēdētājs vairāk nestāsta ne vārda, sak, vajag vispirms pārlēkt pār grāvi un tikai tad saukt hop!

Pamazām un sāpīgi tiek labotas grandiozās centralizācijas kļūdas. Kolhozus mazākās saimniecībās sadalīt ir vienkārši. Daudz grūtāk ir pārveidot cilvēkus. Ja gadu gadiem kolhoznieks par darbu nesāņēma praktiski neko, ja alga bija vienāda gan tam, kurš rāvas, gan tam, kurš slinkoja, tad lemācīt godīgumu un pašatdevi ar kolhozu pārdalīšanu nebūs iespējams.

Tāds nu ir tas «pupu kūlī», tāds nu ir «Līvānu» pirmais pavasaris.

L. KIRILLOVA

☐ Kā jebkurā saimniecībā, arī kolhozā «Dzīnars» ir jaunieši, kuri pilsētas labumu vietā izvēlējušies dzīvot laukos un grib te strādāt, lai Latvijas zeme kļūtu tikpat bagāta kā agrāk. Viens no viņiem ir šoferis Edvīns Ziemeļis (attēlā). Viņš sekmīgi veic šo darbu un, ja nepieciešams, var sēsties arī pie traktora stūres, jo ieguvis mehanizatora tiesības.

J. SILICKA foto

LKP PREIĻU RAJONA ORGANIZĀCIJAS KOMUNISTU SANĀKSMES

Rezolūcija

«Par partijas Preiļu rajona komitejas darbu 1989. — 1990. gadā»

Rajona komunistu sanāksme uzskata, ka Kompartijai visgrūtākajā laikā rajona komitejas un biroja locekļu vairākums izrādījās nespējīgi efektīvi ietekmēt procesu norisi partijas rajona organizācijā.

Rajona komitejas biroja bezrūpības dēļ pavājinājās partijas biedru organizatoriski politiskā vienotība. Partijas rajona organizācijas vadošie orgāni parādīja savu nespēju prognozēt notikumus un laikus koordinēt partijas pirmorganizāciju darbību.

Krīzes periodā tika izdarīta neattaisnota partijas rajona komitejas sekretāru nomaina. Lai arī sekretariāts centās iemantot pieredzi sadarbībai ar jaunajām politiskajām kustībām, tomēr, praktiski īstenojot izstrādātās nostādnes, tas parādīja rīcībnespēju. Radās partijas rajona

komitejas un biroja locekļu uzskatu polarizācija partijas eksistēšanas svarīgākajās problēmās. Rajona komitejas biroja locekļu un sekretāru, kā arī partijas rajona komitejas aparāta darbinieku vidū atradās cilvēki, kuri ideoloģiski bija orientēti uz partijas sašķelšanu un Latvijas Neatkarīgās komunistiskās partijas izveidošanu.

Rajona komitejas birojs nedeva principiālu novērtējumu atsevišķu komunistu rīcībai, kurī bija nostājušies uz partijas pamatu sašķobīšanas ceļa.

Enerģiskas rīcības trūkums un neprasmē veikt pirmsvēlšanu darbu noveda pie nopietna zaudējuma vietējo padomju deputātu un Latvijas PSR tautas deputātu vēlēšanās.

Tā visa dēļ partijas rajona komitejai neizdevās saglabāt rajona komunistu uzticību un atbalstu.

Sanāksme Latvijas KP Preiļu rajona komitejas darbu pārskata periodā uzskata par neapmierinošu.

Uzskatīt partijas Preiļu rajona organizācijas XXII konferencē ievēlētās partijas rajona komitejas, revīzijas komisijas un partijas Preiļu rajona komitejas biroja darbību par izbeigtu pirms termiņa.

● Kā jau informējām, šī gada 5. maijā notika to rajona komunistu sanāksme, kuri atbalsta Latvijas Kompartijas XXV kongresa lēmumus. Sanāksmē pieņemti vairāki dokumenti. Ar daziem šodien iepazīstinām mūsu lasītājus. ●

LKP PREIĻU RAJONA ORGANIZĀCIJAS KOMUNISTU SANĀKSMES

Rezolūcija

«Par partijas Preiļu rajona organizācijas attiecībām ar valsts, sabiedriski politiskajām un sabiedriskajām organizācijām un kustībām»

Nemot vērā to, ka Latvijas Kompartija iestājas par sabiedrisko problēmu risināšanu ar demokrātiskām metodēm, rajona komunistu sanāksme apstiprina akūto nepieciešamību izmainīt komunistu darba taktiku un meto-

des rajona sabiedriski politiskajā dzīvē.

Latvijas Kompartijas rajona organizācija ir gatava uz savstarpējas cieņas pamata principiāli iet uz dialogu ar rajona sabiedriskajām un sabiedriski politiskajām organizācijām, kuras atbalsta atjaunotas Latvijas Kompartijas statusu, kā arī ar Latvijas Neatkarīgās komunistiskās partijas rajona organizāciju, izstrādāt kopīgus uzdevumus rajona dzīves atjaunošanas problēmu risināšanā.

Nemot vērā negatīvo tendenci pieaugumu starptautiskajās attiecībās, rajona komunistu sanāksme uzskata par nepieciešamu un aicina visus komunistus kopīgi darboties rajona iedzīvotāju konsolidēšanā, veidot pilsonisko un nacionālo saskaņu ne tikai uz brīvības principa, bet arī uz sociālā taisnīguma un vienlīdzības principiem, uz visu rajona darbaļaužu interešu prioritātes.

Aicinājums

Preiļu rajona darba kolektīvu vadītājiem un sabiedriski politisko organizāciju biedriem

Demokratizācijas procesu tālākas attīstības apstākļos rodas daudzpartiju sistēmas iedģīgi un notiek šīs sistēmas veidošanās.

Sodien, kad krasi pieaug politiskā un sociālā spriedze, nepieciešams izrādīt iecietību pret pretējiem viedokļiem un uzskatiem par notikumu un vērtību pārvērtēšanu, kas norit sabiedrībā.

Dažādi viedokļi, uzskatu un pozīciju daudzveidība — bieži vien ļoti atšķirīgu, pat nesamierināmu — ir normāla parādība.

Kaislību kurināšana nodarīs jaunumu demokrātijas principiem. Nedrīkst vajāt cilvēkus par viņu politisko pārliecību un pieļaut morālu teror, tendenciozu attieksmi pret kadriem.

Atšķirības — partijiskās, individuālās, nacionālās — nedrīkst būt par iemeslu vajāšanai, politiskās pārliecības regulēšanai, bet tām jāklūst par savstarpējās bagātināšanas faktoru.

Ceram, ka Jūsu pieeja būs nosvērtā.

● Preses aģentūra «Novosti» (APN) gatavojas publicēt pazīstamā vēsturnieka Roja Medvedeva grāmatu «Brežņevs: personība un laikmets». Ar tās autoru sarunājas APN korespondents Jevģenijs Ļvovs.

— Bijušie valsts vadītāji parasti bija maz pazīstami kā personības. Viņi it kā simbolizēja valsti, partiju. Šinī ziņā visspilgtākais piemērs — L. Brežņevs, kurš ne tikai visas savas runas lasīja no savu palīgi sagatavotajiem tekstiem, bet vispār, liekas, dzīvoja «no priekšā teikšanas». Jums, acīmredzot, ļoti grūti savākt materiālus par tādiem darbiniekiem...

— Galvenais sarežģījums ir tas, ka savākt materiālu šādai grāmatai ir grūti vienā vai divos gados — tam vajadzīgi gadu desmiti. Kā zināms, Brežņevs pie PSKP stūres stājās 1964. gadā. Visus šos gadus es vācu materiālus par laikmetu, kura liecinieks biju. Jūs pareizi pateicāt par slepenības plūvuru, kurš sedza šo politisko figūru. Un tomēr «stagnācijas» gados man iznāca tikties ar cilvēkiem, kuriem bija informācijas kriptas par Brežņeva personisko dzīvi. Tā no šīm kriptām pakāpeniski izveidojās mozaika par Brežņevu kā cilvēku.

Kas attiecas uz Brežņevu kā politisko darbinieku, tad gribu teikt, ka viņš manos arhīvos ienēma paliekošu vietu. Viņš teica runas, devās vizītēs, pieņēma lēmumus. Tas viss ir fiksēts daudzās jo daudzās tā laika publikācijās. Un, kritiski analizējot, šīs informācijas ir pietiekami vēsturiskai izpētei.

Pirmo rakstu, kas bija veltīts tieši Brežņevam, es uzrakstīju tūlīt pēc viņa nāves 1982. gadā un to nopublicēja zviedru laikraksts «Dagens Nyheter». Pēc kāda laika, kad visu uzmanība bija piesaistīta partijas jaunajiem līderiem, uzrakstīju rakstu par to, kāpēc Brežņevu tik ātri

aizmirs. Un visbeidzot 1986. gadā klajā nāca viņa 80. dzimšanas dienai veltīts raksts. Šie trīs raksti — viens no manas grāmatas stūrakmeņiem.

Grāmatas sagatavošanas gaitā izmantoju arī rakstus, ko biju uzrakstījis septiņdesmitajos gados, kā arī 70 «politiskās dienasgrāmatās», kurās analizēti

kurus es pētī. Ar katru gadu arvien mazāk paliek cilvēku, kuri, piemēram, pārdzīvojuši stalinisma laikmetu. Viņu liecības, kurām ir milzīga vērtība, nav fiksētas nevienā arhīvā. Tajā pašā laikā dokumenti, kas savākti valsts glabātavās, parasti nav sašķiroti, tos zinātniskajā darbā izmantot ir ļoti grūti. Domāju, ka ar šo dokumentu izpēti nodarbošies nākamo paaudžu vēsturnieki...

— Jūsu domas par Brežņevu kā personību?

— Brežņevs nebija ne īsti

tu (ne velti Brežņevam bija piešķirta Ļeņina prēmija par ieguldījumu literatūras attīstībā), par viņa dziļo zinātnisko erudīciju (ne velti viņš saņēma PSRS Zinātņu akadēmijas K. Marksa vārdā nosaukto zelta medaļu) vai arī par viņa izcilajām karavadoņa un oratora spējām. Pat daudzos Rietumos publicētajos rakstos Brežņevs bija nosaukts par spēcīgu personību, par cilvēku ar lielu intelektu, kurš prasmīgi un smalki prata «apspēlēt» savus sāncensus. Taču tas viss ir tālu no patiesības.

daudzi cilvēki tika nosūtīti pensijā. Lielam lielam vairumam «nepaklausīgo» vadītāju palika «nomenklatūra», bet tikai dažus pakāpienus zemāk. PSKP Politbiroja loceklis varēja kļūt ministra vietnieks, bet bijušais ministrs, partijas svarīga apgabala komitejas sekretārs vai PSKP Centrālās Komitejas loceklis tika nosūtīts par sūni uz kādu nelielu valsti. Šī labvēlība nereti pārvērtās galīgā bezprincipālītātē, kuru steidzās izmantot negodīgi cilvēki. Brežņevs bieži vien atstāja savos posteņos ne tikai kļūdas, pieļāvušos, bet arī apzaugušos darbiniekus.

Lai gan Brežņevs nebija spēcīga personība, viņam piemita savdabīgs varas instinkts. Viņš pakāpeniski iejutās partijas un valsts faktiskā vadītāja lomā, un šī loma viņam sāka patikt arvien vairāk un vairāk. Viņš tomēr saprata vai arī juta, ka nostiprināt savu personisko varu un ietekmi iespējams, tikai ieceļot svarīgākos partijas un valsts posteņos nevis vispārīgākos cilvēkus, bet gan savus tuvākos draugus, institūta biedrus un agrākos darbabiedrus Dņeņropetrovskā, Moldāvijā, dienesta biedrus armijā, pat savus radniekus un sievas radniekus...

Ļeņins savā laikā teica, ka īsti politiskie darbinieki politikā nemirst, kad iestājas viņu fiziskā nāve. Cita starpā — politika šinī ziņā daudz neatšķiras no jebkuras cilvēciskās darbības sfēras.

Taču politiku un kultūras darbinieku, kuru ietekme nepārsniedz viņu reālās dzīves robežas, ir vēl vairāk. Noeļot no politiskās skatuves, viņi zaudē savu nozīmi valstī vai partijā dzīves laikā. Tas ir tas, ko p. nemts saukt par politisku nāvi. Un tā var būt daudz briesmīgāka par fizisko nāvi. Tieši šādu ceļu liktenis bija sagatavojis L. Brežņevam.

APN

Par Brežņevu un ne tikai par viņu

galvenie notikumi valstī un ap to. Un beidzot — tieši šajos gados Rietumos nāca klajā mana grāmata, par Hruščovu, kurā bija runāts arī par Brežņevu.

Mani kā vēsturnieku īpaši saista sešdesmito gadu otra puse, kad politikā notika lielas izmaiņas — no Hruščova liberalizācijas uz Brežņeva neostalinismu. Astoņdesmitajos gados šai tēmai es veltīju lielu darbu, kura melnrakstu (publicēšanai neparedzētu) pabeidzu jau pārbūves laikā. Tieši šajā brīdī pie manis griezās APN ar priekšlikumu sagatavot grāmatu «Brežņevs. Politiskais portrets». Vēlāk tika pieņemts vairāk vispārīgs nosaukums — «Brežņevs: personība un laikmets».

— Vai, strādājot pie grāmatas, jūs izmantojāt valsts arhīvu materiālus?

— Nē. Un tas ir saprotams, ja ņem vērā manu principu — pirmām kārtām balstīties uz to notikumu aculiecinieku liecībām,

dižs, pat ne izcils cilvēks. Ja sniedz pavisam īsu raksturojumu, tad es viņu raksturotu kā vāju personību visos aspektos. Ar to viņš atšķiras no saviem priekšgājējiem. Viņam nebija Ļeņina intelektuālā spēka un politiskās ģenialitātes. Viņam nebija Staļina supercilvēciskā gribasspēka un ļaunīgās varaskāres. Viņam nebija Hruščova vienreizējās patstāvības, lielo reformatorko ieceru un milzīgo darbaspēju. Gan rakstura, gan intelekta ziņā Brežņevs bija viduvējība un vājš politiķis, taču — liels aparāta intrigu meistars.

Runājot PSKP Centrālās Komitejas plēnumā 1982. gada 12. novembrī, Čerņenko atzīmēja Brežņeva izcilās spējas, aso prātu un neapraķstāmo varonību. Viņa atjautību, prasīgumu pret padotiem, neiecietīgu attieksmi pret birokrātisma izpausmēm utt. Ar tādiem pašiem panākumiem Čerņenko varēja stāstīt arī par netaiņa lielo literāro talan-

Brežņevs bija cilvēks ar vāju gribu un vāju raksturu.

Nokļuvis partijas un valsts vadībā, Brežņevs, cik var spriest pēc viņa uzvedības, pastāvīgi izjuta mazvērtības kompleksu. Pirmajos savas valdīšanas gados viņš dzešeles dzīļumos saprata, ka viņam pietrūkst daudz īpašību un zināšanu, kas nepieciešamas tādas valsts kā PSRS vadītājam. Bet viņa palīgi apgalvoja pretējo, glaimoja. Un jo vairāk šos glaimus ar patecību Brežņevs uzņēma, jo lielāki tie kļuva. Pamazām slavināšana viņam bija vajadzīga kā narkotikām nepieciešama pastāvīga narkotikas deva.

Visumā Brežņevs bija labvēlīgi noskaņots cilvēks, taču viņš nemēģināja sarežģījumus un konfliktus ne politikā, ne personiskās attiecībās ar kolēģiem. Kad šis konflikts tomēr radās, Brežņevs centās izvairīties no ekstrēmāliem lēmumiem. Ja konflikti radās vadības iekšienē, tikai ne-

Teorija un prakse

Pēc sieviešu konferences, kas notika Līvānos, māju būves trestā, 7. aprīlī, mani neatstāj doma — kāda izveidosies jaunā paaudze? Galvenais jautājums konferencē bija: «Ģimene un bērni».

Filozofu pārliecinošas domas ir tādas, ka bērns izveidojas līdz 3 gadu vecumam, tādēļ bērnudārzi un mazbērnu novietnes jālikvidē un līdzekļus jāpiešķir mātēm, lai mājās audzinātu bērnus līdz skolas vecumam. Liekas, viss pareizi un tā tam jābūt. Tā ir teorija. Praksē ir daudz pretrunīgu jautājumu. Pajautājiēt jaunajām sievietēm, kuras būtu ar mieru nosēdēt pie bērna dienu un nakti, kaut arī ļoti mīlētu bērniņu? Ne visām viņām ir vecmāmiņas. Māte nogurst, paliek neiecietīga, reizēm pat rupja. Kādu ideālu audzināšanu var gaidīt? Ak, mēs atkal nemsim piemēru, no ārzemēm? Tur gandrīz katrā ģimenē ir aukle, kas ļauj atpūsties mātei no bērna un bērnam no mātes. Tad viss ir normas robežās. Ko darīt, kad bērns sāk iet skolā? Lūk, tur sākas īstā audzināšana, kad caurām dienām, pēc skolas bērns atrodas uz ielas. Labi būtu, ja bērnus vecāki pie-skatītu līdz 14 — 15 gadiem.

Kas attiecas uz bērniem līdz skolas vecumam, vislabākā audzināšana tomēr ir bērnudārzos, protams, kad audzinātājam jāstrādā ar nelielu bērnu grupu, lai katru varētu redzēt un ar viņu nodarboties. Bet pats galvenais, lai audzināšanā nebūtu gadījuma cilvēku, jo kadri bieži mainās niecīgā atalgojuma dēļ vai arī tādēļ, ka mātes atnākušas strādāt uz bērnudārzu, lai izaudzinātu savu bērnu un vēlāk aizietu.

Bet ir arī tādas sievietes, kas nostrādājušas bērnudārzos visu mūžu, uzaudzinājušas vairākas paaudzes. Lūk, kur pastāv savstarpēja mīlestība un cieņa.

Līvānu stikla fabrikas bērnudārzā, kuru vada pieredzes bagāta, gudra un prasīga vadītāja Lidija Kalvāne, strādā daudz darbinieku ar lielu darba stāžu: piemēram, Bronisla Žukova un Genovefa Vaivode. Viņas dzīvē nemeklēja labāk atalgojot vietas, jo mīlēja un mīl bērnus. Jau no pirmajām dienām dārziņā mazie «pielīņi» pie audzinātājiem Broniņas un Genas, un mātes var būt mierīgas, atstājot savus bērnus tādās rūpīgās rokās. Liels viņām paldies.

Jersikā, senajā latgaļu zemē

Kā stīga gar mežu pudurim stiepjas Daugavpils — Rīgas šoseja, blakus likumodama plūst Daugava. Tā ir Jersika — senā latgaļu zeme.

Kā dzīvo Jersikas ļaudis šodien, kas nodarbina viņu prātus, kādas problēmas viņiem risināmas — ar šādiem jautājumiem ierados senajā latgaļu zemē.

Vispirms bija saruna ar kolhoza «Jersika» valdes priekšsēdētāju Jāni Greidānu. Viņš ir gados jauns speciālists, Jersikā — ienācējs, kolhozu vada otro gadu. Lai saimniekotu, vajadzīga nauda — priekšsēdētāja galvenā atziņa. Lai būtu nauda, daudz, prātīgi un ražot jāstrādā. Kolhozā cilvēku pietiek, bet darba strādātāju trūkst. Nav darba tikuma. Daudz launa nodara dzeršana. Sevišķi nepatīkami, ka ar to aizraujas jauni cilvēki.

Kolhoza «Jersika» vadība, cik ir iespējams, atbalsta ciema kultūras dzīvi, māksliniecisko pašdarbību. Tas arī prasa naudu. Uz dziesmu svētkiem Rīgā brauks jauktais koris, jauniešu

deju kolektīvs, lauku kapela. Pašdarbniekiem jāpašuļ tērpi, viņi jānodrošina ar transportu. Ir arī citas vajadzības. Ciemā nodibināties folkloras ansambli, rodas citas kultūras darba novitātes.

Tas ir labi — cilvēkiem ir kur lietderīgi pavadīt savu brīvo laiku. Viņi kļūst bagātāki garīgi.

Ar kolhoza «Jersika» priekšsēdētāju Jāni Greidānu runājām par ciema sakoptību, Jersikas pilskalnu. Pilskalnu Līvānu PMK celtnieki pārstājuši norakt (te ieguva granti), bet savus kādreizējos nedarbus nav sakārtojuši. Kad šī gada februārī Līvānu PMK priekšnieku O. Bubnovski virzīja par Latvijas PSR Augstākās Padomes deputāta kandidātu, viņš solīja mēneša laikā visu pie Jersikas pilskalnu sakārtot, taču savu solījumu ir aizmirsis.

Kolhozs «Jersika» ražošanā vienmēr ir izcēlies ar kaut ko

savdabīgu. Te ilgu gadus pastāvē darzniecība. Smaga nasta, jo produkciju ir grūti realizēt, un ienākumu no šīs nozares ir maz. Tagad pat — kāpostu stādi siltumnīcās pāraug, bet līdz šim tos nepirka, jo bija pārāk sauss un laukā kāpostus nevarēja stādīt.

Kolhozā bija konservu cehs, tagad cep maizi.

Par ciema problēmām runāju arī ar Jersikas ciema padomes priekšsēdētāju Jāni Eiduku, agrāko kolhoza ražošanas iecirkņa priekšnieku, tagad tā palīgu. «Darāmā deputātiem daudz», atzīst vietējās varas pārstāvis, «bet, ja esi plīks un bass, kāda tad var būt runa par visu varu padomēm». Vispirms vajadzīgi līdzekļi, tas ir, nauda.

Kaut vai veco cilvēku materiālajai pabalstīšanai. Vairāki ciema pensionāri ir nabagi un vārgi, bet uz pansionātu iet nav pierunājami — savs kaktiņš liekas labāks. Nākamajā ciema padomes sesijā lems par vientuļajiem

cilvēkiem, materiālo un morālo palīdzību viņiem.

Daudz rūpju Jersikā ir ar dabas aizsardzību. Ar to pašu pilskalnu. Vietējās sabiedrības spēkiem senā latgaļu svētnīca puslīdz sakārtota. Rīkotas talkas pilskalnu uzkopšanā. Te ierīkota neliela estrāde, uzbūvētas jaunas kāpnes, novāktas kritālas, cirsti krūmi.

Lielākas bēdas bija ar Jersikas ezeru, kur vienīgi vēl ir tīrs ūdens. Kolhoza vadība nezin kādēļ bija piekritusi to atdot jaunajam kooperatīvam «Koks», kas pretī solīja visādus labumus, tai skaitā, arī kombinēto lopbarību. Ciema iedzīvotāji savā sapulcē ezeru «atkārāja».

Jersikas ciema padomē ievēlēti 18 deputāti, puse no tiem pirmoreiz. Visi ir darbīgi. Ciema padomes priekšsēdētājs Jānis Eiduks atzīst, ka tagad ir runu laiks. Bet jersikieši ir ievēribas cienīgi arī ar darbiem. Sevišķi kultūras dzīvē un dabas aizsardzībā.

J. GURGONS

□ Pārvarot visvairs grūtības, kuru kļūst vairāk gandrīz vai ar katru dienu, laukos tomēr tiek gādāts par sociālās infrastruktūras izveidošanu. Pēdējos gados samērā plaša celtniecība izvērsusies Rudzētos.

Pēc jaunās vidusskolas nodošanas ekspluatācijā šeit uzbūvēts arī bērnudārzs, pagasta padomes izpildkomitejas un citu vietējo iestāžu divstāvu ēka, dzīvojamās mājas. Sogad, rudens pusē, paredzēts uzsākt kultūras nama celtniecību.

ATTELĀ: Rudzētu pagasta padomes izpildkomitejas jaunā ēka. Tajā darba telpas ir arī Krājbankas vietējās nodalās un pasta nodalās darbiniekiem.

J. ZANDES foto

Par videofilmu demonstrēšanu

● Lai nokārtotu videofilmu demonstrēšanu rajonā, Preiļu rajona Tautas deputātu padome pieņēmusi šādu lēmumu:

1. Preiļu rajona teritorijā par samaksu demonstrēt videofilmas ledzīvotājiem atļaut personām vai organizācijām, kuras ir noslēgušas līgumu ar kinodirekciju un saskaņojušas ar vietējo Tautas deputātu padomi.
2. Demonstrēšanas kārtību, noteikumus un ieejas maksu nosaka kinodirekcija.
3. Kinodirekcija seko, lai liktu levērots apmeklētāju vecums (asa sīzeta un erotiska rakstura filmas atļaut skatīties no 16 gadu vecuma). Par šī noteikuma pārkāpumu demonstrētajiem noteikt naudas sodu 100 rubļu apjomā.

4. Par telpu īrēšanu bez līguma ar kinodirekciju noteikt naudas sodu līdz 100 rubļiem.
5. Iekasēto naudu ieskaitīt rajona Zēlsirdības fondā.
6. Kinodirekcijai izveidot rajona izpildkomitejas apstiprinātu kontroles grupu, kura darbojas uz saimnieciskā aprēķina principiem.
7. Lēmums stājas spēkā ar tā publicēšanas dienu.
8. Kontroli par šī lēmuma izpildi uzdot rajona izpildkomitejas priekšsēdētāja vietniecei V. Vucānei un iekšlietu nodaļas priekšniekam I. Bekešam.

Divas konferences viena atziņa

Lai runā, ko runādami runājošie, lai domā, ko domādami domājošie, bet latgalieši ir iekustējušies. Vieni šo iekustēšanos vērtē kā neprātu, otri — kā prāta darbu, trešie — atmet visam ar roku kā blāņam, ceturkie — lec pret un blāņi pilnā rīklē — piekrie — ieklausās gan vienos, gan oteros, gan trešos un dara pa savam prātam.

Jā — latgali, latgalieši, latvieši, jā — Latgola, Latgale, Austrumlatvija, — kā tik pēdējos gados nav teikts un rakstīts! Taisni jābrīnās, ka nu par latgaliešiem visi tagad tā rūpējas, tā cenšas... Tikal žēl, ka šī cenšanās ir vienīgi politisks triks — pavisam prasts un necils, Latgales latviešiem — latgalu pēctējiem — vismaz pagaidām nekādu labumu nenesošs.

Un tāpēc ir ļoti sāpīgi, ka pašī latgalieši, saprazdami šā politiskā trika iecerēs, nepamanīja un ar masveida klātbūšanu neatbalstīja Rēzeknē notikušās divas zinātniskās konferences: pirmo — «Ieskats novada kultūrvēsturē» 30. un 31. martā, otro — «Latgales vēstures un etnogrāfijas jautājumi» 10. un 11. aprīlī.

Es negribu pārstāstīt konferences runāto, negribu saukt lektoru uzvārdus, gribu pateikt tikai vienu: — Latgalei neatdzimt, latgaliešiem nepastāvēt. Ja mēs arī turpmāk izliksimies ar esošajām zināšanām gudri, ar līdzšinējo kultūrvēsturisko bagātību, ar ierīkšējo gadu politisko briedumu nobrieduši un ignorēsim centienus uz Latgolas (latgaļu) pētniecības institūta, uz Latgolas Kultūras centra, uz Latgaļu izdevniecības tradīciju, iedibināšanas aizsākumiem Rēzeknē.

Sodien, es uzskatu, ir svarīgi pieaizstīt visus, kas spēlēt dot izziņas materiālu par Latgali un latgaliešiem. Tā tas bija šoreiz Rēzeknē: pirmā konference — zem LKF zīmes, otrā — zem Zinību biedrības spārna. Saņem informāciju, kura tikai tiksmina.

nav prāta darbs, lai gan tādas informācijas mums vajag, kā est, sevišķi tiem, kam nav pamatzināšanu latgaliešu jautājumā. Bet pretējie un visa veida sānējie uzskati arī ir jāzina. Ir jāzina visa patiesība un nepatiesības par Latgoli un latgaliem, latgaliešiem istiem un pseido... Sinī sakarībā — vēstures zinātņu doktora J. Zeimāla un vēstures zinātņu kandidātes R. Grāveres pētījumu atziņas nezināt katram latgalietim nu gan ir grēks. Bet vai visi zināsim, ja konferencē zāle gan pirmajā, gan otrajā reizē bija pustukša, sevišķi dienas otrajā pusē...

Sodien, atdzimstot latgaliešu pašvērtības garam, apliecinot 1917. gada abu Latgales kongresu vēsturiskās izvēles pareizību, ne mēs — latgalieši, ne visi godīgie zinātnieki nedrīkstam tālāk izvairoties no godīga galavārda pateikšanas par latgaliešu rakstu valodu, par latgaliešu etnisko savdabīgo patstāvību koolatviskajā nācijā, par latgaliešu bagāto kultūras mantojumu, par seno latgaļu vēsturi.

Es saprotu, ka grūti lauzt vecos stereotipus, grūti pārvērtēt iesīkstējušo aplamību, grūti atzīt to, kas visu iepriekšējo laiku bijis neatzīts un nicināts, bet — pasaules cilvēces vārdā mums ir jāpadara šis pārvērtēšanas darbs, un pirmām kārtām — pašiem latgaliešiem.

Konferences bija un būs vēl. Kamēr nav plaši un sekmīgi izplatāma latgaliskā rakstītā vārda, ir jābūt plašam un sekmīgam Latgali aptverošam runātam vārdam. Bet no izgažušām divām Rēzeknes konferencēm ir jābānem viena pati galvenā atziņa: latgaliešu problēma! Tas ir vārdēdālais nālgā sauciens glābt latgaļu valodu — to, ja nefunkcionē valoda, nepastāvēs arī pirmatnējā latgaliešu kultūra un nekam nebūs vaiadzies tas bagātais kultūras mantojums, kurš radīts latgaliski.

O. SLISANS

Replika

Novēlojušies...

Mēs, Salenleku pensionāta darbinieki, vienmēr esam ļoti priecīgi, kad mūsu aprūpējamie vecie ļaudis saņem kādu labu vēstuli, sūtījumu. Metikām aizmirsti arī šoreiz, kad tuvojas 9. Maija svētki — pastnieka somā šis tas bija arī pensionāta iemītniekam.

«Sirsnīgi sveicam Jūs padomju tautas uzvaras Lielajā Tēvijā karā 45. gadadienā!

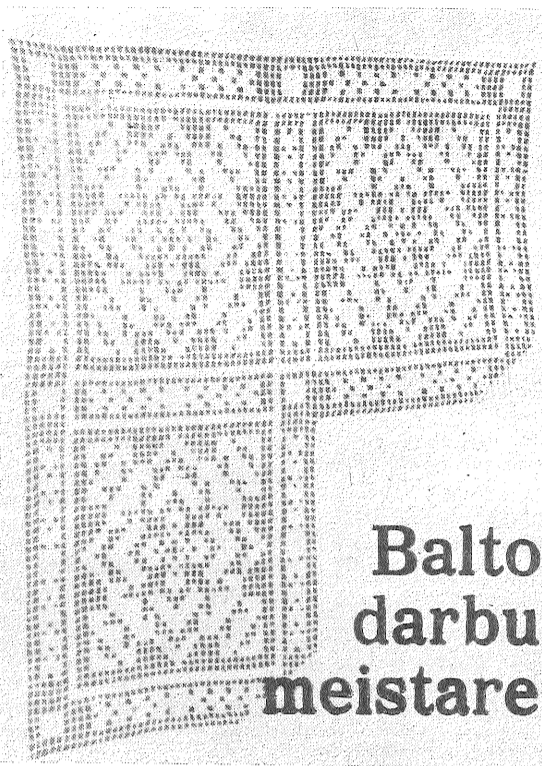
Pateicamies Jums par izturību, nerimīgu darbu pārbūves uzdevumu īstenošanā dzīvē. Vēlam labu veselību, labklājību, optimismu un gaišus svētkus!

LKP Preiļu rajona komiteja Preiļu rajona kara komisariāts»

Lūk, tāds teksts bija glīti ledrukāts apsveikuma karītē. Viss jau būtu pareizi un labi, ja vien... Mūsu prieku sabojāja uzruna «Cien. b. Z. Salimgarijevam». Liefa tāda, ka pensionāta ledzīvotājs baškīrs Zakirs Salimgarijevs sen pārcēlies uz pensionātu Jēkabpili. Pazvanījām uz turieni un noskaidrojām, ka viņš ir miris jau 1984. gada jūlijā. Kā saka, komentāri lieki...

Gribam vienīgi piebilst to, ka iedzīvotība un zēlsirdība, protams, ir laba lieta, taču — laikā un vietā. Laikam jau zaudēto autoritāti glābjot, gadījies šis novēlotais apsveikums.

H. SEVERĪNA

Balto darbu meistare

Pati Anna Čaunāne par savas dzīves vadmotīvu uzskata darbu. Dzejnieka Imanta Ziedoņa vārdiem runājot: «Darbs — piedzimstot tiek līdzī dots kā divas rokas un sirds». Četrdesmit trešo gadu viņa strādā skolā ar pirmajām klasītēm, un reti kuro gadu nemācīja meitenēm darbmācību.

Viņa prot un mīl baltos darbus: vienvirziena un divvirziena izvilumus, grieztos lodziņus, caurās vīles, gredzentiņus, sietos krustiņus, zvaigzntiņu rakstus. Un pati labprātāk strādā šajās tehnikās tieši pie baltajiem darbiem.

Klājdūrieni, krustdūrieni, svītru dūrieni, pērļu dūrieni, gobelēns, spodrūvumi, ielocītais raksts, bārkstis — tas jau pieder pie krāsainajiem izšuvumiem. Un savukārt dikti patīk tamborēt mežģīnes, kabatlatkatiņiem, veikt vissmalkākos mežģojumus, aust jostas un prievītes.

Protot, varot un ļoti gribot nodarboties ar rokdarbiem, skolotāja māca meitenēm tamborēt, adīt un izšūt. Viņas vedībā baltos darbus priekšzīmīgi iemācījās veikt Alīda Sprindža (tagad strādā Rīgā kādā bankā), ārste Anita Zaharāne, Emīlija Broke (un šeit bijusi skolotāja

cer, ka pēdējā būs to iemācījusi arī savai meitai), Regīna Šķestere, Marija Džirniece, kura tagad strādā «Daiļradē».

Annas Čaunānes mūža sapnis — lai latviešu tautas balto darbu māksla izietu plašumā, lai tā iesakņotos katrā ģimenē, kļūstot par ikdienas nepieciešamību. Viņa domā par to, kā iemācīt bērniem tautiski gērbties, iemīlēt dabas dzīvo skaistumu un kopt to savā apkārtnē, savās mājās. Rokdarbiece iestājas par interešu kluba izveidošanu Galēnu tautas namā. Varētu palīdzēt ar rokdarbu ietveršanu tā interešu lokā.

Meistare izšuj tautas tērpu blūzes. Pagājušajā gadā zonālajiem dziesmu svētkiem Ludzā viņa izšuva astoņas blūzes Galēnu devingadīgās skolas bērnu kolektīvam. Pašreiz darina kreklus un blūzi kādai tautiešu ģimenei Oksfordā. Tā būs dāvana vi-

ņiem šī gada Dziesmu svētkos. Viņa iestājas par amatnieku veikala izveidošanu mūsu rajonā, uzskatot, ka mums ir pietiekami daudz labu amata meistaru. Arī pieprastjums pēc kvalitatīviem izstrādājumiem ir liels.

Ja šeit Galēnos un arī Upenieku pusē, kur Anna Čaunāne strādā par skolotāju pēc aiziešanas pensijā, meitenes mājturības stundās ir iemīļojušas rokdarbus vai vismaz pieprot pašu elementārāko, tad mūžs nav velti nodzīvots. Katra no bijušajām audzēknēm, profams, ir izvēlējusies savam vaļas priekam kādu konkrētu rokdarbu tehniku. Bet kārtības sajūtas, tautas mākslas izpratnes veidošanā nenoliedzama loma ir bijusi un paliek tieši viņai — Annai Čaunānei.

V. ROMANOVSKIS

ATTELOS: Anna Čaunāne un viņas izšuvumi.

J. SILICKA foto

Nodibināts Latgales kultūras centrs

- Rēzeknē notika Latgales inteligences
- konference, kurā nodibināja novada kultūras centru. Konferencē piedalījās pārstāvji arī no mūsu rajona.

Kāda ir Latgales kultūras centra būtība un praktiski veicamie uzdevumi? Tas nav uzlūkojams kā administratīvs veidojums. Latgales kultūras centrs būtībā ir sabiedriska organizācija, kuras darbā kopā ar kultūras iestādēm un to pārstāvjiem iekļaujas arī Tautas deputātu padomes un saimnieciskās organizācijas mērķis — kopt un vairot Latgales kultūras vērtības. Kā neatliekami veicams darbs ir Latgales izdevniecības organizēšana. TV studijas izveidošana. Latgales vēstures pētniecība, kultūras vērtību un objektu apzināšana.

Konferencē ievēlēja Latgales kultūras centra valdi 24 cilvēku sastāvā. Valdes priekšsēdētāja pienākumi uzticēti Rēzeknes māksliniekam Osvaldam Zvejsalnikam.

J. BRICIS

Kas par ko atbild

Aprīlī notika komjaunatnes rajona komitejas biroja sēde, kurā tika apstiprināta darbības virzienu sadale stārp rajona komitejas darbiniekiem.

Lai rajona komjaunieši zinātu, ar ko nodarbosies komjaunatnes pirmorganizācija rajonā un pie kā griezties konkrētu jautājumu risināšanā, piedāvājam iepazīties ar šo sadali.

LĻKJS Preiļu RK 1. sekretārs. — A. STAUZS, tel. 22496.

1. Iestājoties par jauniešu interešu ievērošanu, rajona komjaunatnes organizācija iesniedz izskatīšanai tautas deputātu sesijām, rajona tautas izglītības padomei, darba kolektīvu sapulcēm, sabiedriskajām un sabiedriskajām politikajām organizācijām jautājumus par jauniešu vidū sastopamiem problemām, iesaistās to risināšanā.

2. Rajona komjaunatnes organizācija talantīgākajiem jaunajiem speciālistiem un vadītājiem organizē mācības komjaunatnes CK jauno menedžeru skolā.

3. Organizē komjauniešu — jauniešaucamo konkursu par tiesībām dienēt Latvijas teritorijā, republikas komjaunatnes šefības karaspēka daļās.

LĻKJS Preiļu RK 2. sekretāre — D. VERBICKA, tel. 21272.

1. Lai piedalītos jaunā cilvēka pasaules uzskata veidošanā, Preiļos un Līvānos organizē jauniešu diskusiju klubus.

2. Rajona komjaunatnes organizācija atbalsta zēlsirdības kustību.

3. Rajona komjaunatnes organizācija organizē «Oranžās bumbas», «Zelta ripas», «Ādas bumbas», «Jauno džudistu» sacensības rajonā.

4. Iespēju robežās nodrošina aktīvākajiem savas organizācijas biedriem iespēju atpūsties jaunatnes atpūtas centros kā PSRS teritorijā, tā arī ārzemēs.

LĻKJS Preiļu RK orgdajas vadītāja — I. JOKSTE, tel. 21262.

1. Rajona komjaunatnes organizācija atbalsta zēlsirdības kustību.

2. Aktīvi iesaistās rajona ekoloģiskajā kustībā, veido ekoloģiskās grupas, organizē ekoloģiskās akcijas un talkas.

3. Lai nostiprinātu savas organizācijas biedru, jauno speciālistu darba prasmi un lemaņas, rīko profesionālos konkursus, pieredzes apmaiņas braucienus uz citiem rajoniem un republikām.

LĻKJS Preiļu RK orgdajas vadītāja vietnece — M. MENCE, tel. 21262.

1. Lai pilnīgāk apmierinātu organizācijas biedru materiālās un garīgās vajadzības, komjaunatnes organizācija veido savas firmas, kooperatīvus, asociācijas, paplašina Preiļu jaunatnes centra darbību un pēc komjaunatnes organizācijas pieprasījuma izveido jaunus jaunatnes centrus.

2. Lai uzfūrētu draudzīgus sakarus ar citu rajonu, republiku un ārvalstu jauniešiem un jaunatnes organizācijām, rajona komjaunatnes komiteja organizē tūrisma braucienus, ekskursijas ar jaunatnes tūrisma firmas «Sputņik» palīdzību, kā arī pašstāvīgi.

Komjaunatnes rajona komiteja

Uz rajona autoceļiem

(1. — 30. aprīlis)

Aprīlī uz rajona autoceļiem notikuši seši transporta negadījumi, kuros gājis bojā viens cilvēks, bet astoņi cilvēki guvuši dažādas traumas. Avāriju galvenie iemesli ir manevrēšanas un apdzīšanas noteikumu pārkāpumi. Trijos negadījumos vainīgi bija autovadītāji alkohola reibuma stāvoklī. Šī iemesla dēļ cietuši seši cilvēki.

Pārkāpjot manevrēšanas noteikumus, uz ceļa Upenieki — Dravnieki motocikla vadītājs R. Ivanilovs (kuram, starp citu, nebija apliecības par tiesībām vadīt motociklu un kurš brauca ar bojātu motociklu) uzbrauca velosipēdistei. Pēdējā guva nelielas traumas, bet pašam motociklistam gan nāksies ilgstoši ārstēties. Tas notika 1. aprīlī.

Pēc divām dienām pielaujamo ātrumu ar motociklu «Java» pārsniedza Jaunaglonas lauksaimniecības skolas audzēknis V. Antonovs, kuram arī nebija apliecības par tiesībām vadīt motociklu. Braucot pa ceļu Aglona — Kamena, viņš nesavaldīgi motociklu, nobrauca no ceļa un apgāzās. Rezultāts — smaga mugurkaula trauma.

Vēl viens motociklists — A. Lipovka no republikāniskā projektēšanas un māju celtniecības tresta autotransporta uzņēmuma — iedzēris pamatīgu degvīna devu, Livānos, Rīgas ielā, nepamanīja tajā pašā virzienā braucošu «multikāru», ietriecās tajā un guva miesas bojājumus.

Būdam dzēruma stāvoklī, ar automašīnu GAZ-66 «3. PMK autovadītājs G. Petrovs uzbrauca» kokam un salauza sev kāju. Bojāta automašīna.

Nenoskaidrotos apstākļos no ceļa nobrauca un apgāzās traktors ar ūdeni kolhozā «Dubna». Pie stūres atradās J. Lazdāns. Palīdzība negadījuma vietā ieradās pārāk vēlu.

Un atkal motociklists — Upmalas pagasta iedzīvotājs A. Pitkēvičs, būdam dzēruma stāvoklī, bez apliecības par tiesībām vadīt motociklu brauca virzienā Upmala — Vanagi kopā ar pasažieri. Abi bez ķiverēm. Rupji pārkāpjot apdzīšanas noteikumus un iebraucot pretējā satiksmes joslā, A. Pitkēvičs uzbrauca virsū citam motociklam, ko stūrēja E. Soms (arī ar pasažieri). Visi četri nogādāti slimnīcā. Motociklu vadītāji atrodas smagā stāvoklī.

Vieglī iereibušais mopēdistis G. Rezniks ietriecās LPBS autotransporta uzņēmuma traktorā. Neveiksmīnīks tika nogādāts slimnīcā, taču pēc tam, kad bija sniegta medicīniskā palīdzība, viņš patvaļīgi atstāja medicīnas iestādi.

Un visbeidzot — tradicionālais dzērumā aizturēto saraksts: D. Stāņevičs (energoceļniecības PMK), I. Pudulis, E. Vaiņods (Rudzātu padomju saimniecība), A. Bramanis (siera rūpnīca), A. Zasovs (mēneša laikā aizturēts divas reizes), V. Mihailovs (melioratīvo sistēmu pārvalde), J. Sustovs, P. Maljavko («Galēni»), I. Mūrnieks, P. Rakičins, S. Spelis («Sarkanais Oktobris»), V. Barikēvičs (Aglonas padomju saimniecība), A. Deļkova, A. Nemirovskis (republikāniskais projektēšanas un māju celtniecības trests), V. Kovelis (kooperatīvs «Lukna»), M. Ivanovs («Rožupe»), I. Latvelis (LPBS autotransporta uzņēmums), M. Čevers (būvmateriālu un konstrukciju kombināts), J. Skudra (Raiņa kolhozs), S. Pūgainis («Gailīši»), A. Suvalovs, J. Vičkovskis (stikla fabrika), J. Kokorīts (Lepina kolhozs), A. Vanags («Dzintars»), J. Brūvers («Zelta vārpa»).

J. TRUBACS,

Valsts autoinspekcijas inspektors

Redaktors Pēteris PIZELIS

MALNAVAS SOVHOZTEHNIKUMS

uzņem:

● audzēkņus ar deviņgadiģo izglītību

agronomijas, lauksaimniecības elektrifikācijas, lauksaimniecības mehānizācijas, saimnieciskās darbības grāmatvedības, uzskaites, kontroles un analīzes specialitātē (ar mājturības pamatiem).

Mācības notiek latviešu un krievu valodā.

Iestājsāmeņus audzēkņi kārtos savu rajonu vidusskolās no 1. līdz 9. jūnijam:

dzimtajā valodā un literatūrā (sacerējums), matemātikā — algebrā un ģeometrijā uzdevumu risināšanā.

Ja audzēkņi vēlas, iestājsāmeņus šajos pašos termiņos var kārtot arī tehnikumā.

Mācību ilgums saimnieciskās darbības grāmatvedības uzskaites, kontroles un analīzes specialitātē — 3 gadi 6 mēneši, pārējās — 3 gadi 10 mēneši.

● Vidusskolu beigušos uzņem tikai otro kursu papildināšanai bez iestājsāmeņiem.

Tehnikumu beigušie iegūst: agronoma, tehniķa — elektriķa, tehniķa — mehāniķa, grāmatveža — plānotāja ar mājturības pamatiem kvalifikāciju ar tiesībām iestāties augstskolā.

Mācību laikā tiek iegūtas darba profesijas: atslēdznieks, traktorists — mašīnists, A, B, C kategorijas vadītājs, elektromontieris, mašīnrakstītāja — lietvede.

Sekmīgie audzēkņi saņem stipendiju 30 rubļus mēnesī, teicamnieki par 50 procentiem vairāk, uz «labi» un «teicami» — par 25 procentiem vairāk, no saimnieciskās komandētie — par 30 procentiem lielāku.

Tehnikumā ir kopgalds un kopmītnes, darbojas dažādi pašdarbības un tehniskie pulciņi, sporta sekcijas.

Iestājoties tehnikumā jāiesniedz šādi dokumenti:

iesniegums (veidlapas var saņemt tehnikumā),

DAUGAVPILS 38. PILSĒTAS PROFESIONĀLI TEHNISKĀ CELTNIĒKU VIDUSSKOLA

1990./1991. mācību gadam uzņem audzēkņus šādās profesijās:

elektrometinātājs, galdnieks, atslēdznieks, krāsotājs, apmetējs, apmetējs, apdarinātājs, flīžu licējs, mūrnieks, dzelzs un dzelzsbetona konstrukciju montieris.

Mācību ilgums 3 gadi. Ir iestājsāmeņi krievu valodā un literatūrā (sacerējums) un matemātikā (algebras un ģeometrijas uzdevumu risināšana).

Mūrnieki. Mācību ilgums viens gads. Bez iestājsāmeņiem.

Dokumentus pieņem no šī gada 16. aprīļa.

Uzziņas pa tālruni: 46700. Pieņemšanas komisija strādā no plkst. 14.00 līdz 17.00 katru dienu, izņemot sestdienas un svētdienas.

Citā laikā uzziņas var saņemt pa tālruni: 41804.

● LATVIJAS MĀKSLAS AKADEMIJAS PEDAGOĢIJAS FAKULTĀTES RĒZEKNES NEKLĀTIENES FILIĀLE

1990./1991. mācību gadā uzņem studentus pedagoģijas specialitātē.

Iestājoties pedagoģijas fakultātes neklātienes nodaļā, jākārtos sekojoši iestājsāmeņi:

zīmēšana: a) klusā daba (zīmulis), b) ģipša maska (zīmulis);

gleznošana: a) monohrómā klusā daba, b) polihrómā klusā daba;

sacerējums (dzimtajā valodā).

Reflektantiem jāiesniedz sekojoši dokumenti:

uz speciālas veidlapas rakstīts iesniegums, izglītības dokuments (origināls),

izraksts no darba grāmatīņas (tiem, kuri strādā), raksturojums, medicīniskā izziņa 086/y,

sešas fotokartīņas (3x4 cm).

Visiem reflektantiem, izņemot mākslas vidusskolu absolventus, kuri beiguši mākslas vidusskolas līdz 1987. gadam, jāiesniedz mājas darbi.

Dokumentus pieņem no 11. jūnija līdz 4. jūlijam. Iestājsāmeņi no 9. jūlija līdz 28. jūlijam.

Eksāmenu laikā reflektanti tiek nodrošināti ar kopmītni. Fakultātes adrese: 228100, Rēzeknē, Uzvaras ielā 34 a. Telefons 22676, 22541, 22615.

izglītības dokuments (origināls),

izziņa par veselības stāvokli (086/y veidlapa),

4 fotokartīņas (ar izmēru 3x4 cm),

raksturojums, izraksts no darba grāmatīņas (ja ir praktiskā darba stāžs),

norīkojums (ja mācīties komandē lauksaimniecības uzņēmums).

Iestājoties jāuzrāda dzimšanas apliecība vai pase, karaklausības apliecība vai ciema padomes izziņa (zēniem).

Dokumentus pieņem līdz 1. jūlijam, vidusskolu beigušajiem līdz 14. augustam.

Mācību sākums 1. septembrī.

Satiksmē ar autobusiem līdz Kārsavai, ar vilcienu — līdz Kārsavas vai Malnavas stacijai.

Ir pilsētas autobuss «Kārsavas stacija — Malnava».

Tehnikuma adrese: 228051, Ludzas rajons, Malnavas sovhoztehnikums, telefons Malnavā 31274 vai 33106.

43. ARODVIDUSSKOLA

(228300, Ogrē, Meža prospektā 13, tālrunis 24711, 22133) izsludina audzēkņu uzņemšanu 1990./1991. mācību gadam

šūšanas iekārtu operatores, adītājas,

vērpējas, puķkopes — dekoratīvās dārzkopības meistares,

palīgmeistaru vērpšanas un trikotāžas ražotnēm (mācību ilgums 3 gadi),

vērpējas, lenšu iekārtu operatoru (mācību ilgums 1 gads) specialitātes apgūšanai.

Uzņem jauniešus ar 9 — 12 klašu izglītību. Mācības notiek latviešu un krievu valodās. Mācību periodā audzēkņi saņem bāzes uzņēmuma stipendiju 50 rubļu apmērā un 50 procentu no ražošanas praksē nopelnītās summas.

Līdztekus izvēlētajai profesijai audzēkņi apgū mājturības pamatus.

Absolventi strādās Ogres vērpšanas un trikotāžas ražošanas apvienībā. Ir kopmītnē.

Iestājsāmeņi trīsgadīgās grupās no šī gada 1. jūnija līdz 9. jūnijam.

27. maijā plkst. 20.00 rajona kultūras namā koncerts festivāla «Jūrmala-88» laureāte **OLGA RAJECKA-MIGLENIECE** un **GRUPA «TANGO»**.

Programmā — Imanta Kalniņa dziesmas. Piedalās **GRUPA «ODIS»**.

VIEGLO AUTOMAŠINU TEHNISKĀS APKOPES

33. STACIJA «PĒTERNIEKI»

veic auto un moto tehnikas un to agregātu komisijas tirdzniecību.

Noformējot pārdošanu — pirkšanu, ārpus rindas veicam tehnisko apkopi un kārtējo remontu (ja ir rezerves detaļas). Apmaksa par komisijas tirdzniecību — četri procenti no automobiļa pārdošanas cenas.

Darba laiks: katru nedēļu trešdienās un piektdienās no plkst. 10.00 līdz 17.00.

LIVĀNU SABIEDRISKĀS ĒDINĀŠANAS APVIENĪBĀ

pavasara un vasaras sezonā iepērk no iedzīvotājiem: rabarberus, sipollokus, dilles, selerijas, pētersīļus, «skābenes».

Izziņas pa tālruni: 44437.

PĀRDOD motociklu «Java 634-7-00» (bez blakusvāģa) labā tehniskā kārtībā. Apskatīt kolhoza «Sarkanā ausma» Borisovkā. Elsts.

Lai tēva mīlestība visos ceļos vada,
Lai tēva miers tev jaunu spēku dod,
Lai labā, apkļusī sirds vēl ilgi Teic padomu un ceļa maizi dod. (A. Smagars)

Skumju brīdī esam kopā ar Valentīnu Kočkēri, TEVU smiltajā izvadot.

Aglonas internātskolas kolektīvs

Kāds pārpratoms!
Un neparasta steiga!
Vēl tik daudz rītausmās tev jāieskatās bij... (A. Vējāns)

Izsakām visdziļāko līdzjūtību **VALERIJA JONĀNA** piederīgajiem sakarā ar viņa pāragro, traģisko nāvi.

Livānu PMK kolektīvs

Tēva mūžs ir bērnu mūžs pārkalts,
Tēva mūžs nu viņos tālāk zied. (M. Kuģe)

Sērojam kopā ar Liviju Rancāni, TEVU smiltajā pavadot. Tipogrāfijas kolektīvs

Sila smarža,
tu šodien no galotnēm nokāp,
Dod mums padomāt tikšanās pēdējā lokā,
Dod mums saprasties domā un spēkā,
Un sāpēs! (A. Skalbe)

Skumju brīdī, kad pār TEVA dzīvi klājies mūža vakars, izsakām līdzjūtību Livijai Rancānei.

Laikraksta «Novadnieks» redakcijas kolektīvs

Ik dienas saule lec un riet,
Bet mātes, — mātes projām iet. (I. Lasmanis)

Izsakām dziļu līdzjūtību Jānim Ostrovskim, uz mūžu no MATES atvadoties.

Preiļu melioratīvās 21. PMK kolektīvs

● LAIKRAKSTĀ PUBLICĒTIE MATERIĀLI NE VIENMĒR ATSPŪGULO REDAKCIJAS VIEDOKLI PAR PERSONU VĀRDU UN UZVĀRDU, SKAITĻU UN FAKTU PĀREIZĪBU ATBILD RAKSTU AUTORI.

● MŪSU ADRESE:

22250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

● REDAKCIJAS TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietniece, lauku dzīves un sporta nodaļas — 21759, redaktora vietniece izdevumam krievu valodā — 22154, atbildīgā sekretāre — 21996, sabiedriski politiskā nodaļa — 21789, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, vēstulu, skolu dzīves un jaunatnes nodaļa — 22203, grāmatvedība, uzziņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts «Novadnieks» iznāk kopš 1950. gada 29. marta otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās. Iespiests Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības apvienības Daugavpils tipogrāfijā (Daugavpils, Vaikas ielā 1). Izdevniecība «Avīze» (Rīgā, K. Valdemāra ielā 105). Viena nosacītā iespiedloksne. Ofsetiespiedums. («Новадниекс». («Земля»). Газета Приельского района на латышском языке.

Metiens 14 152 eksemplāru (latviešu valodā — 10 168 eks., krievu valodā — 3 984 eks.).

Indekss 68169. Pas. 555.